

כְּסִיעֵתא דְשִׁמְיָא עֲזָרִי מִנֵּסֵי הָ עֲרִישָׁה שְׂמֹנִים וָאַרְבָּעִים
אֵל יִתְּנֵנוּ לְמִשְׁכַּת רַבְרָבֵינוּ אֵל יִנְדֹבֵנוּ שְׂמֹנִים וָאַרְבָּעִים
תָּהִם לֹא יִנְדֹבֵנוּ וְלֹא יִשְׁנֵנוּ שְׂמֹנִים וָאַרְבָּעִים
הָ שְׂמֹנִים וָאַרְבָּעִים עַל יְדֵי יְמִינֵינוּ

תפלה לירושלים

וְדַמּוּ שֶׁל יִצְחָק וְכָל עַמּוּד
יִשְׂרָאֵל טְמוּן בְּזֶה הַמָּקוֹם
הַנּוֹרָא, וְכָל הַהֶבְלִים שֶׁל כָּל
עַמּוּד יִשְׂרָאֵל מִיּוֹם בְּרִיאַת
הָעוֹלָם עַד עַתָּה הִקְוִים עַל
אֱלֹהֵי הָאֲבָנִים הַנּוֹרָאִים. וְהִנְנִי
עוֹמֵד בְּמָקוֹם שְׂאִינְנִי יוֹדֵעַ כָּלֵל וְכָלֵל
מָה הוּא, וְאִינְנִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְפַּלֵּל
וּמָה לְהִתְפַּלֵּל, אֵךְ בְּקִשְׁתִּי שְׂתַבְּנָה
וּתְכַוֵּן בֵּיתְךָ יִתְפַּרֵּךְ בְּזֶה הַמָּקוֹם,
שְׁלִשִׁים כֶּךָ בְּרֵאֵת אוֹתִי בְּזֶה הָעוֹלָם
שְׂאִבּוּא וְאִבּוּא אֵת כָּל הָעוֹלָם לְבַקֵּשׁ
מִלְפָּנֶיךָ עַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׂיִבְנָה.
וְיַעֲלֶה וְיִבּוֹא וְיִנְיַע וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֵד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וְזָכוֹן
אֲבוֹתֵינוּ, זָכוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְזָכוֹן
מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וּמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף
וּמְשִׁיחַ אֲמֻצְעֵי, וְכָל עַמּוּד יִשְׂרָאֵל
בְּמִשְׁךָ כָּל הַדּוֹרוֹת, וְכָל דָּמָם אֲשֶׁר
נָגַר בָּפִיּוֹם לְפָנֶיךָ בְּזֶה הַמָּקוֹם,
וְדַמְעוֹתֵיהֶם וְכֹאֵב לְבָבָם, בְּרֵאוֹתָם
אֵיךְ אֵשׁ נוֹרָאָה בּוֹעֶרֶת עַד לֵב
הַשָּׁמַיִם וְנִשְׂרַף הֵיכְלְךָ, וְנִגְלִינוּ לְאֲמוֹת
הָעוֹלָם וְהִתְפַּרְדְּנוּ וְהִתְרַחֲקוּ מֵעַל
אֲדַמְתֵינוּ, וְאֵתָה יִתְפַּרֵּךְ הַיְחִיד
וְהַמְּיוּחָד אֲשֶׁר יָכוֹל לְכַדֵּךְ לְהַשִּׁיבֵנוּ
לְיְרוּשָׁלַיִם, וְלִמְחֹת אֵת כָּל אוֹיְבֵינוּ,
וְלַעֲשׂוֹתֵנוּ אֶגְדָּה אַחַת - עִם אֶחָד

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵב הַרְחָמִים
וְהַפְּלִיחוֹת, בְּעוֹדֵי נִמְצָא כְּעַת
בְּיְרוּשָׁלַיִם עִיר הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר
מְמוֹנָה הוֹשַׁתָּת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ,
אֲשֶׁר בּוֹזוּ הָעִיר - הִיא הַמָּקוֹם הַנּוֹרָא
אֲשֶׁר הִנְנִי הַקְטָן סְמוּךְ אֵלָיו - נִבְרָא
אָדָם הַרְאִשׁוֹן וְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבָּן,
וְהִבֵּל מִכָּאֵן הַקְרִיב אֵת קָרְבָּנוּ וְאֵת
תְּפִלָּתוֹ, וְנַח בְּשִׁינְצָא מִן הַתִּיבָה בְּנָה
כָּאֵן מוֹזְבֵּת, וְאִבְרָהָם אָבִינוּ כָּאֵן עֲקֵד
אֵת יִצְחָק, יִצְחָק אָבִינוּ יָצָא לְשׁוּחַ
בְּשִׁדָּה בְּזֶה הַמָּקוֹם, יַעֲקֹב אָבִינוּ יִשָּׁן
בְּזֶה הַמָּקוֹם וְהָאֲבָנִים שֶׁהָיוּ מְרֵאֲשֵׁתָיו
הִתְקַבְּצוּ לְאֶבֶן אַחַת אֶבֶן הַשְּׁתִיָּה
שְׂמָה, אֲשֶׁר הִנְנִי נִמְצָא בּוֹזוּ הָעִיר
יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר בָּהּ נִמְצָא אֶבֶן הַשְּׁתִיָּה
- אֶבֶן אֲשֶׁר הַמְּשַׁכֵּת לָהּ חַיּוֹת שְׂאִין
לְשׁוּם בְּרִיָּה חֲבָנָה בְּגִדְלָתְךָ יִתְפַּרֵּךְ.
וּבְזֶה הַמָּקוֹם מִיָּלּוּ אֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹת
אֲבוֹתֵינוּ דָּוִד הַמְּלִיךְ וְשְׁלֹמֹה הַמְּלִיךְ
שְׁעִסְקוּ בְּבִנְיַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְהַבֵּית
אֲשֶׁר בָּנָה הַמְּלִיךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה אֲשֶׁר
בְּזֶה הַמָּקוֹם נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְכָל
הַדְּמִים שֶׁל בְּנֵיךָ רְחוּמֶיךָ בְּמִשְׁךָ כָּל
הַדּוֹרוֹת, וְדַמּוּ שֶׁל אִבְרָהָם אָבִינוּ אֲשֶׁר
מֵל אֵת עֲצֻמוֹ בְּזֶה הַמָּקוֹם.

אכלי בשר החזיר, והשקץ
 והעקב; יחדו יספו, נאם יי:
 ואנכי, מעשיהם ומחשבתיהם
 באה, לקבץ את כל הגוים
 והלשנות; ובאו, וראו את
 כבודי: ושמתי בהם אות,
 ושלחתי מהם פליטים אל הגוים,
 תרשיש פול ולוד משכי קשת, תבל
 ויון; האיים הרחוקים, אשר לא שמעו
 את שמעי ולא ראו את כבודי, והגידו
 את כבודי בגוים: והביאו את כל
 אחיכם מכל הגוים מנחה ליי, בסוסים
 וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות,
 על הר קדשי ירושלים אומר יי; באשר
 יביאו בני ישראל את המנחה בכלי
 טהור, בית יי: וגם מהם אקח לכהנים
 ללוים, אומר יי: כי כאשר השמים
 החדשים והארץ החדשה אשר אני
 עשה, עמדים לפני נאם יי בן יעמד
 זרעכם ושמכם: והיה מדי חדש
 בחדשו, ומדי שבת בשבתו; יבוא כל
 בשר להשתחות לפני, אומר יי. והיה
 מדי חדש בחדשו, ומדי שבת בשבתו;
 יבוא כל בשר להשתחות לפני, אומר
 יי. והיה מדי חדש בחדשו, ומדי שבת
 בשבתו; יבוא כל בשר להשתחות
 לפני, אומר יי."

אמן נצח סלה ועד.

שלא מפור ולא מפרד, ותביאנו
 לכאן ברנה ובשמחה ובגילה
 ובשירה ונגונים נפלאים,
 ולראות ביתך מפאר ולראות
 גלוי מלכותך יתברך ותמלך
 עלינו לבדך.

רבונו של עולם! כל כחי הוא
 בזו התפלה, לבקש מלפניך
 בתמימות ופשיטות שיבנה בית
 המקדש, כי אינני יודע מה לעשות
 ואיך לעשות בכדי לזכות לראות את
 ביתך יתברך, אך על כח התפלה הזו
 הנני סומך. ואני תפלה, שתושיע את
 עמך ישראל ותגאלנו גאלה שלמה,
 ותהיה תועלת ועליה לשכינה ויתמלא
 חסרון השכינה ויהיה נעשה תקון
 לבניה ותקון לשכינת. והשב שכינתך
 לציון עירך ברחמים, וקום בנו חיש
 קל מהרה הפסוקים:

"באיש אשר אמו תנחמנו בן אנכי
 אנחמכם, ובירושלים תנחמו: וראיתם
 ושש לבכם, ועצמותיכם בדישא
 תפרחנה; ונדעה יד יי את עבדיו, וזעם
 את איביו: כי הנה יי באש יבוא,
 וכסופה מרכבתיו; להשיב בחמה אפו,
 וגערתו בלהבי אש: כי באש יי נשפט,
 ובחרבו את כל בשר; ורבו, חללי יי:
 המתקדשים והמטהרים אל הגנות,
 אחר אחת בתוך,

